

NA ZELENÝ ČTVRTEK MĚLA BARUNKA JEŠTĚ VELKOU STAROST. CHTĚLA VĚDĚT, JAK ZVONY POLETÍ DO ŘÍMA. KDYŽ STAŘEČEK ZVONÍK ODZVONIL RANNÍ HODINKU, SEDLA SI BARUNKA NA ZÁPRAŽÍ. DÍVALA SE NA ZVONIČKU A POZOROVALA ZVONEČEK. CHVĚLA SE PŘÍMO NEDOČKAVOSTÍ. CHVÍLEMI SE JÍ ZDÁLO, ŽE UŽUŽ SE ZVONEČEK ROZHOUPÁVÁ AŽ POLETÍ. TĚŠILA SE MARNĚ. ZVONEČEK JAKO NASCHVÁL NE A NE ULETĚT.

BARUNKU NAKONEC ČEKÁNÍ UNAVILO A PŘIŠOURALA SE KE STAŘEČKOVÍ. TEN SI HOVĚL NA LAVIČCE POD ZVONIČKOU. BAFAL SPOKOJENĚ Z FAJFČIČKY

A NA JARNÍM SLUNÍČKU
VYHŘÍVAL STARÉ KOSTI.

STAŘEČKU, BUDETE
DNES ZVONIT POLEDNE?

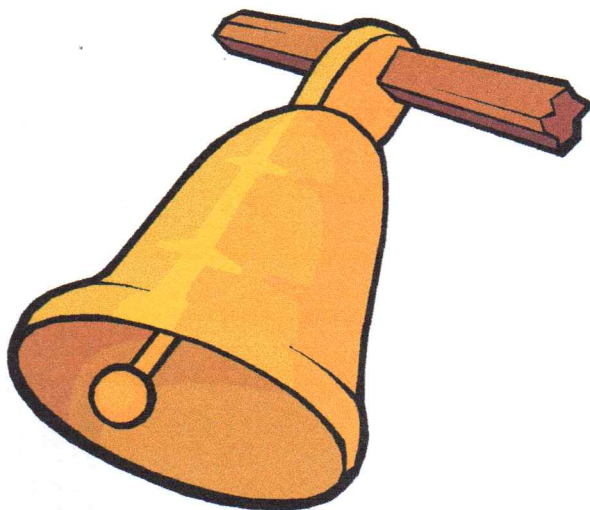
NEBUDU BARUNKO.

A PROČ, DĚDEČKU?

ZVONY JSOU DNES

V ŘÍMĚ, BARUNKO, PROTO SE NEMŮŽE ZVONIT.

ALE NÁŠ TAM NENÍ. NEULETĚL, JÁ JSEM SE DÍVALA.
PODÍVEJTE SE TAKÉ, STAŘEČKU, ŽE NÁŠ ZVONEČEK
NA ZVONIČCE VISÍ!

VYSVĚTLETE POJEM ZVONY ODLETĚLY DO ŘÍMA